

Temat

O poczuciu sprawczości kiedy jesteśmy nieduzi

Dyskusja

Arman i koledzy przygotowują się do turnieju piłki nożnej. Chcą wyglądać zawodowo, więc odkładają oszczędności na zakup jednolitych koszulek. Gra w piłkę nożną sprawia im dużo frajdy.

Arman nie może jednak grać tyle, ile by chciał. Ma dziadka, który wymaga opieki i jest już coraz bardziej zależny od innych. Pewnego dnia na pytanie, czy podać mu lekarstwo dziadek odpowiada, że żaden lek już mu nie pomoże, a jedyne co może mu poprawić nastrój jest śnieg. Śnieg kojarzy mu się z byciem młodym, z ważnymi dla niego wydarzeniami. Arman jest przekonany, że jest dokładnie tak, jak starszy pan twierdzi – tylko śnieg może być dla niego ratunkiem. Dlatego, gdy stan dziadka gwałtownie się pogarsza, wyczarowanie śniegu w środku lata jest pierwszą rzeczą, jaka przychodzi Armanowi do głowy jako środek zaradczy.

Zachowanie Armana jest podyktowane miłością do dziadka. Chciałby go uratować, choć nie ma wiele pomysłów. Chwyta się tego śniegu jak czegoś, co może odmienić los. Taka wyobraźnia i kreowanie nieco magicznej rzeczywistości jest bliska ludziom młodym. W tym miejscu warto zwrócić uwagę na to, że pielęgnowanie w sobie kreatywności i zdolności do stosowania nietypowych rozwiązań nie może być ważniejsze niż wywiązywanie się z bardziej standardowych obowiązków. Śnieg z mąki może wzruszyć dziadka, ale najskuteczniejszą formą pomocy dla niego są odpowiednie leki. Nic nie wskazuje na to, by mąką okazała się być remedium na jego chorobę. Skupiając się na tym wątku, możemy wskazać, jak istotne jest dopasowanie rozwiązań do potrzeb i zaufanie do bliskich nam osób dorosłych w tak poważnych sytuacjach jak choroba.

Nie zmienia to jednak faktu, iż historia z poszukiwaniem magicznego rozwiązania, by pomóc dziadkowi, może być dla dzieci źródłem inspiracji. Zachowanie Armana i kolegów pokazuje, jak ważna jest wiara we własne możliwości, kiedy chcemy zrobić coś wyjątkowego dla drugiej osoby. Istotą jest podejmowanie działania, próbowanie i chęć niesienia pomocy. Jak pokażą jednak ich przygody, zaangażowanie to nie wszystko – by skutecznie realizować swoje cele potrzebne jest też poczucie sprawczości, czyli przekonanie, że mogą coś zrobić i to co robią będzie skuteczne, pomocne. Wspólne działania – od planu po finał – pozwalają nie tylko na sprawdzanie realizowanych pomysłów, ale budują zażyłość grupy i uczą współdziałania. Także podejmowania trudnych decyzji jak np. przeznaczenia oszczędności, które miały służyć zakupowi koszulek, na rzecz nabycia wielkiego worka mąki. Ta ładna ilustracja pokazuje, że w grupie, która o siebie dba i się wspiera powstają wspólne sprawy oraz to, że panuje w nich otwartość na zmianę priorytetów.

Film może stanowić także tło do dyskusji o relacjach łączących młodych ludzi (dzieci czy młodzież) ze starszym pokoleniem swoich dziadków i babć. Widzimy, że dla Armana dziadek jest bardzo ważny jako członek jego rodziny, ale również że odgrywa istotną rolę w pamiętaniu historii, nie tylko tej powszechnej, ale i rodzinnej. Bez dobrych relacji Arman nie dowiedziałby się o śniegu, co nie pociągnęłoby całej historii z sypaniem mąki. Czy to byłoby lepsze zakończenie filmu?

Pytania

Na co chłopcy zbierają oszczędności? Jak Arman odnosi się do próśb swojej mamy? Jak Arman dba o dziadka? Jak wygląda relacja Armana z dziadkiem? Jak Arman dowiaduje się do śniegu? Skąd chłopcy mają pieniądze na mąkę? Dlaczego postanawiają wysypać mąkę z dachu? Co sądzicie o sypaniu przez chłopców mąki z dachu, udającej śnieg? Jak oceniacie zachowanie Armana i chłopców?

Ćwiczenie 1 – rozgrzewka (10 min.)

Poproś uczniów o to, aby stanęli w kręgu i zamknęli oczy, a następnie podnieśli obie ręce do góry. Teraz poproś ich, aby okręcili się kilka razy dookoła własnej osi. Wciąż nie otwierając oczu, niech spróbują złapać swoimi rękami ręce osób, które swoja najbliżej. Dopiero gdy wszyscy będą połączeni, poproś, aby otworzyli oczy i spróbowali rozplątać się bez puszczenia rąk.

Ćwiczenie 2 (40 min.)

Materiały: słomki, bibułki, patyczki czyszczące, kubki papierowe, spinacze, sznurki, włóczkę, taśmy klejące, patyczki do szaszłyków, post-ity itp. (do rozłożenia na stole lub ławce przed ćwiczeniem), tablica/kartki z wypisanymi zadaniami

Przed samym ćwiczeniem podziel uczniów na 3 grupy. Każda z grup wybiera dwa zadania z dostępnych na tablicy. Zadaniem uczniów jest stworzenie rozwiązań z przygotowanych przedmiotów. Niech zaznaczą na tablicy, do których zadań chcą się przypisać. Na przygotowanie propozycji mają ok. 25 minut.

Zadania do rozwiązania:

1. Stwórzcie wybieg dla figurek LEGO.
2. Zróbcie pułapkę na węże.
3. Stwórzcie postanie dla trzech średniej wielkości trolli.
4. Używając co najmniej 4 zapasów, zbudujcie najwyższy możliwy wielokąt.
5. Stwórzcie własną grę. Pamiętajcie o ustaleniu zasad zdobywania punktów i wygrywania.
6. Stwórzcie urządzenie dla dwóch osób do komunikacji między sobą.
7. Używając co najmniej 4 materiałów stwórzcie pojazd wodno - terenowy.
8. Zbudujcie mały domek na drzewie.
9. Zróbcie coś, co będzie podobać się więcej niż połowie osób.
10. Stwórzcie z przynajmniej 5 materiałów małe naczynie na drobne pieniądze.

Po zakończeniu przygotowywania swoich propozycji grupy prezentują swoje dokonania i wymieniają się komentarzami na temat trudności wykonania ćwiczenia.

Co udało się zrobić, a czego nie udało? Co stanęło na przeszkodzie? Jak można było by temu zaradzić? Jak sądzicie, o czym jest to ćwiczenie? Czy było trudne? Co było w nim trudnego? Co wynosicie z tego ćwiczenia?